

kommet Angreb paa Garnisonssygehuset, som meget detailleret gennemgaar alle de Mangler, der er, og undersøger alle disse Klager Punkt for Punkt, kan man naturligvis have Lov til formelt at sige, at Lægekorpset og Lægerne ikke er spurgt i det foreliggende Spørgsmaal, men naar vi sammenholder alle disse Klager og de deraf fremgaaende Krav Punkt for Punkt med den Skitse, der har været forelagt, ser man, at efter denne Skitse vil saa at sige alle disse Anker være imødegaaede og alle disse Krav være opfyldte. Naar vi gaar teknisk ind herpaa, kommer vi altsaa til, at det ikke er stik modsatte Anskuelser, der staar imod hinanden. Der er i de Klager, der er fremkomne over Garnisonssygehus, anket over Jordbundsforholdene og sligt, Anker, der har vist sig, for at bruge et mildt Udtryk, at være noget stærkere end fuldt ud forsvarligt.

Spørgsmaalet bliver nu: Skal vi modtage dette Forslag, som kan give Marinens syge det, de har ønsket og har Krav paa, fuldt ud, og hvorved man tillige undgaar den Indvending, vi gjorde i Fjor, at man ved at opføre dette Marinehospital for lang Tid hindrede, at Hærens syge fik en tilsvarende Forbedring i deres Forhold. Naar altsaa Marinens syge faar deres Ønsker fuldt ud opfyldt, og Hærens syge faar saa betydelige Forbedringer, at de saglige Krav, vi har set fremsat fra Lægernes Side, i alt væsentligt bliver imødekommet, saa mener jeg, at man ikke kan forsvare endnu i Aarevis at forholde Marinens syge det, de har Haab om og loyligt Krav paa at faa, for i en ganske uvis, maaske fjern Fremtid at kunne skaffe endnu bedre Kaar for Hærens syge, end dette Forslag giver.

Jeg vil, inden jeg slutter, endnu gøre en eneste Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), som altid har saa travlt med at begrunde, hvorledes andre Partier og andre Partiers Medlemmer tænker, og hvorpaa de støtter deres Modstand. Det ærede Medlem bemærkede, at Højre blev aldeles imponeret over, at Forsvarsministeren ikke i sin Ministertid vilde forelægge et Forslag om et stort, nyt Hospital, og det var Grunden til, at vi saaledes absolut frafaldt enhver Tanke om det store Hospital. Nej, men Forsvarsministeren sagde noget mere endnu. Ogsaa her gaar jeg til de saglige Motiver. Forsvarsministeren begrundede en Gang — jeg skulde tage meget fejl, om det ikke er sket flere Gange — sin Uvillie mod at søge en Bevilling til et stort, nyt Hospital der-

med, at det vilde være ganske umuligt at faa Folketinget til at gaa ind derpaa i en nær Fremtid. Dette var dog saglige Grunde til vor Stilling, det er en Hindring, som ogsaa vil stille sig for en eventuel anden Forsvarsminister, og overfor det Perspektiv mener jeg rigtignok ikke, at man har Ret til at forholde Marinens syge deres Krav og udskyde Kravene for Hærens syge i en ganske ubestemt Fremtid.

Brandes: Den ærede sidste Taler sagde, at den højtærede Forsvarsminister havde givet en saglig Grund for ikke at ville fremsætte et Forslag om et nyt Hospital for begge Værn. Det var den, at han mente, at Folketinget ikke vilde gaa ind paa en saa stor Udgift, som et saadant stort nyt Hospital vilde medføre. Er det en saglig Grund? Det forekommer mig at være en politisk Grund. Den højtærede Forsvarsminister har den Mening, at Folketinget ikke vil gøre det, men hvorpaa støtter han den Mening? Ikke paa nogen Udtalelse af Folketinget og heller ikke paa, at han i Folketinget har fremsat et Forslag derom, som er blevet forkastet. Han har den Tro, og det er, hvad man kalder, en politisk Tro, at Folketinget ikke vil gaa med dertil. Men den ærede sidste Taler kan ikke for Alvor sige, at det er en saglig Grund. Naar den ærede Ordfører saa bebrejdede mig, at jeg undersøgte de andre Partiers Motiver til at træffe den eller den Foranstaltning eller foreslaa det eller det, vil jeg pege paa, at det i Betænkningen er gjort gældende, at man ikke kan komme igennem med det, man ønsker i denne Sag, fordi den højtærede Forsvarsminister modsætter sig det af finansielle Grunde eller, som der staar, hvis jeg ikke tager fejl, særlig af finansielle Grunde. Hvad der staar i Betænkningen, maa jeg have Lov til at anføre her i Salen. Den ærede sidste Taler sagde ogsaa, at der ikke var nogen virkelig reel Modsigelse imellem Erklæringerne fra Ingeniørkorpset og det, Arkitekten nu foreslaar. Ja, enten maa jeg ikke kunne læse, eller ogsaa kan det ærede Medlem det ikke. Naar der staar i Ingeniørkorpsets Erklæring, at Bygningerne er saa gamle og daarlige, at de overhovedet ikke kan omdannes til et nyt tidssvarende Hospital, og naar Arkitekten foreslaar at omdanne den samme Bygning til et tidssvarende Hospital, saa synes jeg ikke, at det er overdrevent, naar jeg siger, at disse to Erklæringers staar i direkte Modstrid med hinanden. Jeg kan ikke godt tænke mig to Ting